

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 908

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 noiembrie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
216. — Lege pentru completarea articolului 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2	1.622. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2017 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.	6–8
990. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea articolului 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2	1.623. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2017 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR	8–10
★		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
217. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	3	21. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2017	10
991. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	4	22. — Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2017	11
★		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
218. — Lege privind modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010	4	Decizia nr. 14 din 18 septembrie 2017 (Completul competent să judece recursul în interesul legii)	11–16
992. — Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010	5		
★			
1.003. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Ofițer</i>	5		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru completarea articolului 65 din Legea nr. 263/2010
privind sistemul unitar de pensii publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alineatele (7)—(9), cu următorul cuprins:

„(7) Persoanele ale căror drepturi de pensie anticipată parțială s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—16 iulie 2016 beneficiază de recalcularea pensiei prin aplicarea prevederilor alin. (4).

(8) Recalcularea prevăzută la alin. (7) se face la cererea persoanei interesate, iar drepturile de pensie recalulate se cuvin și se plătesc începând cu luna următoare înregistrării acesteia la casa teritorială de pensii în evidențele căreia se află dosarul de pensie al solicitantului.

(9) Prevederile alin. (7) și (8) se aplică persoanelor care, până în luna depunerii cererii, inclusiv, nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 216.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru completarea
articolului 65 din Legea nr. 263/2010
privind sistemul unitar de pensii publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea articolului 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 noiembrie 2017.
Nr. 990.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 114 alineatul (1), literele b), c), e), f) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) pensionarul, beneficiar al unei pensii anticipate sau al unei pensii anticipate parțiale, realizează venituri lunare aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II;

c) pensionarul de invaliditate sau pensionarul urmaș prevăzut la art. 84 lit. c) ori cel prevăzut la art. 86 alin. (1) nu se prezintă la revizuirea medicală obligatorie sau la convocarea Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă sau a centrelor regionale de expertiză medicală a capacității de muncă;

e) pensionarul de invaliditate, încadrat în gradul I sau II de invaliditate, precum și pensionarii urmași încadrați în gradul I sau II de invaliditate realizează venituri lunare aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II;

f) pensionarul de invaliditate, încadrat în gradul III de invaliditate, precum și copilul pensionar de urmaș, încadrat în gradul III de invaliditate, realizează venituri lunare aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II, depășind jumătate din programul normal de lucru al locului de muncă respectiv;

h) soțul supraviețuitor, beneficiar al unei pensii de urmaș, prevăzut la art. 86—88, realizează venituri lunare mai mari de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II;”.

2. La articolul 114 alineatul (1), litera k) se abrogă.

3. Articolul 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 115. — (1) În sistemul public de pensii, reluarea plății pensiei/indemnizației pentru însoțitor se face, la cerere, după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care a fost înlăturată cauza care, potrivit legii, a dus la suspendarea plății pensiei, dacă cererea a fost depusă în termen de 30 de zile de la data la care cauza suspendării a fost înlăturată;

b) începând cu luna următoare celei în care a fost depusă cererea, dacă depunerea acesteia s-a făcut după expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) de la data începerii anului școlar, în situația în care suspendarea plății pensiei s-a făcut în temeiul prevederilor art. 114 alin. (1) lit. g) și alin. (2);

d) de la data suspendării, în cazul pensiei și/sau a indemnizației pentru însoțitor, suspendate în temeiul prevederilor art. 114 alin. (4).

(2) Plata drepturilor prevăzute la alin. (1) se face cu respectarea termenului general de prescripție și numai dacă între data suspendării și data reluării plății nu a intervenit, conform legii, o altă cauză de suspendare sau de încetare a plății.”

4. La articolul 118 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 118. — (1) În sistemul public de pensii pot cumula pensia cu venituri realizate din activități dependente, așa cum sunt reglementate de Codul fiscal, indiferent de nivelul acestora, următoarele categorii de pensionari:”.

5. La articolul 118 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) pensionarii care realizează venituri în calitate de consilieri locali sau județeni.”

6. La articolul 118, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) În sistemul public de pensii pot cumula pensia cu venituri realizate din activități dependente, astfel cum sunt reglementate de Codul fiscal, indiferent de nivelul acestora, cu excepția celor realizate din situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II, următoarele categorii de pensionari:

a) pensionarii de invaliditate încadrați în gradul I sau II de invaliditate, precum și pensionarii de urmaș încadrați în gradul I sau II de invaliditate;

b) pensionarii de invaliditate încadrați în gradul III de invaliditate, precum și copiii, pensionarii de urmaș, încadrați în gradul III de invaliditate;

c) pensionarii beneficiari ai unei pensii anticipate sau ai unei pensii anticipate parțiale;

d) soțul supraviețuitor, beneficiar al unei pensii de urmaș.

(12) În sistemul public de pensii, pensionarii pot cumula pensia cu venituri realizate din activități independente, astfel cum sunt reglementate de Codul fiscal, indiferent de nivelul acestora.”

7. La articolul 118, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Soțul supraviețuitor, beneficiar al unei pensii de urmaș, poate cumula pensia cu venituri din activități dependente, aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II, dacă acestea nu depășesc 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Art. II. — În tot cuprinsul Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „câștigul salarial mediu brut prevăzut la art. 33 alin. (5)” se înlocuiește cu sintagma „câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 noiembrie 2017.

Nr. 217.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 noiembrie 2017.
Nr. 991.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției
cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor
și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 3 din Legea nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 3 decembrie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuția României, în numerar și în natură, la construirea Centrului de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa este de 14,77 milioane euro, la nivelul prețurilor din 2005, eșalonată în perioada 2011—2022.

(3) Plata contribuției în numerar pentru construcția Centrului de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa se

face conform sumei de plată repartizate României din partea de venituri a bugetului anual aprobat al Centrului de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa.”

2. După alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Contribuția României la exploatarea Centrului de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa se stabilește prin hotărâre a Guvernului.”

3. În tot cuprinsul Legii nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010, sintagma „Ministerul Educației Naționale” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Cercetării și Inovării.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICULAE BĂDĂLĂU

București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 218.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 307/2013 pentru ratificarea Convenției cu privire la construirea și exploatarea unui Centru de cercetare în domeniul antiprotonilor și al ionilor în Europa, semnată la Wiesbaden la 4 octombrie 2010, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 noiembrie 2017.
Nr. 992.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Ofițer*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de înaltă apreciere pentru contribuția personală avută la dezvoltarea și consolidarea unui serviciu modern, adaptat permanent la noile cerințe din domeniul telecomunicațiilor speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, domnului general-maior inginer Ionel-Sorinel Vasilca, directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 1.003.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2017 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2017 al Autorității Rutiere Române — A.R.R., care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor, finanțată din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Rutiere Române — A.R.R. reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Felix Stroe

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2017 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2017
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	139.902,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	94.157,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	94.157,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	255,00
30.10			VENITURI DIN PROPRIETATE	55,00
	05		Venituri din concesiuni și închirieri	55,00
		30	Alte venituri din concesiuni și închirieri de către instituțiile publice	55,00
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	200,00
	03		Alte venituri din dobânzi	200,00
33.00	10		C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	93.902,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	93.902,00
	08		Venituri din prestări de servicii	67.236,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	26.666,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	45.745,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	45.745,00
84.10			CHELTUIELI - TOTAL	139.902,00
	01		CHELTUIELI CURENTE	134.157,00
	10		Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	40.931,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	31.685,00
		01	Salarii de bază	21.136,00
		02	Salarii de merit	-
		03	Indemnizație de conducere	-
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	2.352,00
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	331,00
		13	Indemnizații de delegare	300,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	7.566,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	2.163,00
		01	Tichete de masă	1.525,00
		06	Vouchere de vacanță	638,00
	10.03		Contribuții	7.083,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	4.959,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	157,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	1.632,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	68,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	267,00
	20		Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	92.926,00
	20.01		Bunuri și servicii	25.135,00
		01	Furnituri de birou	900,00
		02	Materiale pentru curățenie	25,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	900,00
		04	Apă, canal și salubritate	100,00
		05	Carburanți și lubrifianți	1.466,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	929,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	11.195,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	9.620,00
	20.02		Reparații curente	900,00
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	750,00
		01	Uniforme și echipament	-
		30	Alte obiecte de inventar	750,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	1.555,00
		01	Deplasări interne	1.075,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2017
A	B	C	D	1
		02	Deplăsări în străinătate	480,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	15,00
	20.13		Pregătire profesională	868,00
	20.14		Protecția muncii	238,00
	20.30		Alte cheltuieli	63.465,00
		02	Protocol și reprezentare	28,00
		04	Chirii	4.881,00
		07	Fondul conducătorului instituției	9,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	58.547,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	300,00
	57.02		Ajutoare sociale	300,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	300,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	5.745,00
71			Titlul XIII. ACTIVE NEFINANCIARE	5.745,00
	71.01		Active fixe	5.745,00
		01	Construcții	-
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	4.257,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	427,00
		30	Alte active fixe	1.061,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2017:

- 1) Număr mediu de personal: 440 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 4.440 lei(RON)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 98 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere și ale membrilor comisiei de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor privind auditul de siguranță rutieră (suma de 331 mii lei), remunerarea comisiilor de examinare teoretică (suma de 7.466 mii lei), indemnizațiile de delegare (suma de 300 mii lei), precum și litigii conform hotărârilor judecătorești și litigii în derulare (suma de 100 mii lei).

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2017
al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR**

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, ale art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.088/2011 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2017 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor, finanțat din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR reprezintă limite maxime

și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Felix Stroe

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2017 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2017
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	55.567,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	32.000,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	32.000,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	-
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	-
	03		Alte venituri din dobânzi	-
33.00	10		C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	32.000,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	23.000,00
	50		Alte venituri din prestări servicii și ale activități	23.000,00
35.10			AMENZI, PENALITĂȚI ȘI CONFISCĂRI	9.000,00
	50		Alte amenzi, penalități și confiscări	9.000,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	23.567,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	23.567,00
84.10			CHELTUIELI TOTAL	55.567,00
01			CHELTUIELI CURENTE	46.710,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	28.746,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	21.783,00
		01	Salarii de bază	19.701,00
		02	Salarii de merit	-
		03	Indemnizație de conducere	-
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	1.834,00
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	102,00
		13	Indemnizații de delegare	98,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	48,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	2.077,00
		01	Tichete de masă	1.501,00
		06	Vouchere de vacanță	576,00
	10.03		Contribuții	4.886,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	3.419,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	108,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	1.125,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	51,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	183,00
		07	Contribuții la fondul de garantare pt.plata creanțelor salariale	-
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	17.964,00
	20.01		Bunuri și servicii	7.772,00
		01	Furnituri de birou	471,00
		02	Materiale pentru curățenie	-
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	150,00
		04	Apă, canal și salubritate	80,00
		05	Carburanți și lubrifianți	2.456,00
		06	Piese de schimb	-
		07	Transport	-
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	1.247,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	360,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	3.008,00
	20.02		Reparații curente	-
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	-
		01	Medicamente	-
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	1.945,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2017
A	B	C	D	1
		01	Uniforme și echipament	1.445,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	-
		30	Alte obiecte de inventar	500,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	837,00
		01	Deplasări interne	500,00
		02	Deplăsări în străinătate	337,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	10,00
	20.12		Consultanță și expertiză	-
	20.13		Pregătire profesională	287,00
	20.14		Protecția muncii	68,00
	20.25		Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului	-
	20.30		Alte cheltuieli	7.045,00
		01	Reclamă și publicitate	-
		02	Protocol și reprezentare	25,00
		03	Prime de asigurare non-viața	-
		04	Chirii	2.600,00
		07	Fondul conducătorului instituției	8,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	4.412,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	8.857,00
71			Titlul XIII. ACTIVE NEFINANCIARE	8.857,00
	71.01		Active fixe	8.857,00
		01	Construcții	-
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	6.764,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	-
		30	Alte active fixe	2.093,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	-

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2017:

- 1) Număr mediu de personal: 397 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 4.511 lei/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 98 mii lei), suma destinată membrilor consiliului de conducere (102 mii lei), indemnizațiile pentru delegări (suma de 98 mii lei), precum și diferențele salariale ce se vor achita urmare sentințelor judecătorești definitive și irevocabile (suma de 48 mii lei).

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în euro începând cu perioada de aplicare
24 octombrie—23 noiembrie 2017**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,
în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2017 rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,02% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 13 noiembrie 2017.
Nr. 21.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve
minime obligatorii în monedă națională începând
cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2017

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2017, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii constituite în monedă națională este de 4,25% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 13 noiembrie 2017.
 Nr. 22.

A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ț I D E C A S A Ț I E Ș I J U S T I Ț I E

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

D E C I Z I A N r. 14

din 18 septembrie 2017

Dosar nr. 1.693/1/2017

Ilie Iulian Dragomir	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului	Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale	Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile	Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile	Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Elena Cîrnaru	— judecător la Secția penală	Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angela Dragne	— judecător la Secția penală	Florentina Dinu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală		
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală		
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală		
Daniel Grădinaru	— judecător la Secția penală		
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală		
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală		
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală		
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală		
Horia Valentin Șelaru	— judecător la Secția penală		
Geanina Cristina Arghir	— judecător la Secția penală		
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală		

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.693/1/2017 este constituit conform prevederilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală, art. 271 și art. 272 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Ilie Iulian Dragomir.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror șef al Biroului de reprezentare, Serviciul judiciar penal, Secția juridică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Colegiul de conducere al Curții de Apel București este reprezentat de doamna judecător Iura Elena Veronica Andreea, judecător cu atribuții pentru unificarea practicii judiciare în cadrul Curții de Apel București.

La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Adina Andreea Ciuhan Teodoru, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent referă cu privire la faptul că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, acesta fiind comunicat tuturor membrilor completului de judecată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare Sesiunea nr. 3/10.228/C din data de 31 mai 2017 a Colegiului de conducere al Curții de Apel București vizând interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare, în cuprinsul prezentei decizii, *Legea nr. 254/2013*).

Opinia doamnei judecător Iura Elena Veronica Andreea, reprezentantă a Colegiului de conducere al Curții de Apel București, este în sensul respingerii plângerii formulate de persoana privată de libertate împotriva măsurilor luate de administrația penitenciarului, ca rămasă fără obiect, în ipoteza în care persoana condamnată este ulterior transferată din penitenciarul respectiv înainte de soluționarea pe fond a cauzei, cu motivarea că procedura reglementată de art. 56 alin. (6) din Legea nr. 254/2013 vizează doar asigurarea respectării pe viitor a drepturilor persoanelor condamnate.

Soluția respingerii plângerii este cea legală și temeinică întrucât persoana condamnată, în contextul transferării, nu mai justifică un interes actual. Eventualele măsuri dispuse de judecător în ipoteza admiterii plângerii nu sunt de natură a stopa sau remedia încălcarea pretinsă, iar demersul inițial rămâne fără obiect, protecția dreptului a cărui încălcare a fost reclamată nemaiputându-se realiza.

Cu privire la contestația declarată împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în ipoteza în care persoanele condamnate au fost transferate din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii, s-a apreciat a fi admisibilă o asemenea contestație.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că examenul jurisprudențial efectuat a evidențiat mai multe orientări cu privire la obiectul recursului în interesul legii și, prin urmare, caracterul neunitar al practicii judiciare.

Într-o orientare, instanțele au respins, ca rămasă fără obiect, plângerea formulată de persoana condamnată împotriva măsurilor privative la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, *atunci când persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.*

În cadrul acestei opinii au fost identificate două orientări vizând soluțiile ce se dispun în contestația formulată împotriva încheierii judecătorului.

Astfel, unele instanțe au respins contestațiile ca **inadmisibile**. Altele instanțele au respins contestațiile ca **neîntemeiate**.

În susținerea acestui punct de vedere instanțele au apreciat că procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 urmărește realizarea unui control judecătoresc asupra modalității în care administrația unui anumit penitenciar respectă drepturile deținuților și se aplică doar în condițiile în care persoana condamnată este încarcerată în respectivul penitenciar.

Dimpotrivă, într-o altă orientare s-a apreciat că, în toate cazurile, instanța este obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i-au fost încălcate sau nu drepturile, plângerea neputând să fie respinsă ca rămasă fără obiect chiar dacă persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.

Apreciind a doua orientare a practicii ca fiind cea care corespunde intenției legiuitorului, doamna procuror Marinela Mincă a concluzionat în sensul că, și în ipoteza persoanelor transferate, soluționarea pe fond a plângerilor acestora este obligatorie. Transferul persoanei condamnate nu lasă plângerea formulată de aceasta împotriva măsurilor privative la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, fără obiect și nici nu atribuie contestației caracter inadmisibil.

Președintele completului, domnul judecător Ilie Iulian Dragomir, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a reținut dosarul în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de către **Colegiul de conducere al Curții de Apel București** s-a arătat că nu există un punct de vedere unitar în practica judiciară națională cu referire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013, fiind pronunțate soluții diferite asupra plângerilor formulate de persoanele condamnate împotriva măsurilor privative la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, respectiv asupra contestațiilor, în ipoteza în care aceste persoane au fost transferate din penitenciar înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.

2. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

2.1. **Într-o primă orientare**, instanțele au respins, ca rămasă fără obiect, plângerea formulată de persoana condamnată împotriva măsurilor privative la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, atunci când persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.

În cadrul acestei opinii au fost identificate două orientări vizând soluțiile ce se dispun în contestația formulată împotriva încheierii judecătorului.

2.1. a. Astfel, unele instanțe au respins contestațiile ca **inadmisibile** (Sentința penală nr. 382 din 16 februarie 2016, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în Dosarul nr. 32.428/302/2015; Sentința penală nr. 2.191 din 3 septembrie

2014, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în Dosarul nr. 22.030/302/2014).

2.1. b. Alteori instanțele au respins contestațiile ca **neîntemeiate** (Sentința penală nr. 112 din 25 ianuarie 2016, pronunțată de Judecătoria Galați în Dosarul nr. 23.455/233/2015; Încheierea nr. 980 din 20 octombrie 2015 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Galați, pronunțată în Dosarul nr. 960/2015; Sentința penală nr. 3.377 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Judecătoria Iași în Dosarul nr. 16.737/245/2015).

În susținerea acestui punct de vedere s-a apreciat că procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 urmărește realizarea unui control judecătoresc asupra modalității în care administrația unui anumit penitenciar respectă drepturile deținuților și se aplică doar în condițiile în care persoana condamnată este încarcerată în respectivul penitenciar.

Sub acest aspect s-a subliniat că alin. (6) al art. 56 din Legea nr. 254/2013, care menționează soluțiile pe care le poate pronunța judecătorul de supraveghere a privării de libertate, stabilește că, în varianta admiterii, judecătorul va obliga administrația penitenciarului să ia măsurile care se cuvin (aceasta fiind practic consecința admiterii plângerii), prevăzând totodată că există posibilitatea respingerii plângerii ca fiind rămasă fără obiect.

S-a considerat că, dacă s-ar aprecia că, în toate cazurile, indiferent de mutarea deținuților sau de respectarea ulterioară a drepturilor acestuia, judecătorul de supraveghere și, ulterior, instanța ar fi obligați să constate încălcarea, dispozițiile art. 56 alin. (6) lit. b) ar deveni practic inaplicabile. În aceste condiții s-a subliniat că judecătorul de supraveghere nu ar putea respinge niciodată plângerea ca rămasă fără obiect.

S-a apreciat că procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 nu poate avea drept finalitate doar constatarea unei încălcări anterioare a vreunui drept, în cazul în care aceasta s-a produs petentul putându-se adresa instanțelor de judecată pentru repararea eventualelor prejudicii prin echivalent bănesc.

Potrivit acestei orientări a practicii, soluționarea contestației ar fi admisibilă dacă, ulterior, petentul ar fi mutat din nou în penitenciarul respectiv.

2.2. **Într-o a doua orientare** a practicii s-a apreciat că, în toate cazurile, instanța este obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile, plângerea neputând să fie respinsă ca rămasă fără obiect chiar dacă persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.

S-a reținut, în acest sens, că simplul fapt că persoana condamnată a fost ulterior transferată nu constituie un motiv care să justifice lipsa acestei analize.

În motivarea acestei soluții au fost invocate dispozițiile art. 56 alin. (4) din Legea nr. 254/2013, potrivit cărora: „În cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana în cauză, în condițiile art. 29, sau poate solicita ascultarea acesteia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere, care înaintează declarația luată.”

În sprijinul acestei opinii s-a reținut că judecătorul de supraveghere a privării de libertate este obligat să se pronunțe asupra plângerii având ca obiect încălcarea drepturilor, indiferent dacă, ulterior formulării acesteia, petentul a fost transferat în altă unitate penitenciară; împrejurarea că a survenit mutarea petentului condamnat în alt penitenciar nu are vreo relevanță,

întrucât acesta reclamă nesocotirea drepturilor sale pe durata deținerii în unitatea penitenciară anterioară.

Judecătorul de supraveghere a privării de libertate este ținut, așadar, să analizeze și să concluzioneze dacă administrația unității penitenciare a îngădit exercitarea drepturilor petentului în alte condiții decât cele prevăzute de Constituție și de lege și, în caz afirmativ, să oblige administrația să ia măsurile ce se impun în vederea remedierii situației reclamate și constatate.

Prin urmare, judecătorul de supraveghere rămâne investit cu soluționarea pe fond a plângerii persoanei condamnate, indiferent dacă încălcarea dreptului a încetat ori petentul a fost transferat în alt penitenciar.

3. **Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel București**

Soluția propusă de Colegiul de conducere al Curții de Apel București este aceea potrivit căreia plângerea persoanei condamnate împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, urmează a fi respinsă ca rămasă fără obiect în situația în care persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat, contestația formulată împotriva acestei încheieri fiind admisibilă.

Conform acestei interpretări, procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 are ca finalitate realizarea unui control judecătoresc asupra modalității în care administrația unui anumit penitenciar respectă drepturile deținuților în scopul asigurării exercitării, în conformitate cu dispozițiile incidente, de către persoanele condamnate, a drepturilor ce le revin.

Această interpretare a fost întemeiată pe dispozițiile alin. (6) al art. 56 din Legea nr. 254/2013, în cuprinsul cărora sunt menționate soluțiile pe care le poate pronunța judecătorul de supraveghere a privării de libertate, prevăzându-se că, în ipoteza admiterii plângerii, judecătorul va dispune anularea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului ori va obliga administrația penitenciarului să ia măsurile prevăzute de lege care se impun.

În ipoteza unor persoane condamnate care au fost transferate din penitenciarul respectiv până la soluționarea plângerii, acestea nu mai justifică un interes actual, nu mai invocă și nu mai urmăresc — în contextul transferării — pe calea demersului judiciar promovat un anumit folos practic, o eventuală admitere a plângerii și măsurile subsecvente impuse în sarcina penitenciarului din cadrul căruia au fost transferate nemaifiind de natură să profite persoanei condamnate transferate, să asigure protecția dreptului pretins a fi fost încălcat.

Procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 nu poate avea drept finalitate doar constatarea unei încălcări anterioare a vreunui drept, această soluție nefiind prevăzută de alin. (6) al art. 56.

Prin urmare, în cazul în care persoana condamnată a fost transferată, eventualele măsuri dispuse de judecător, în ipoteza admiterii plângerii, nu sunt de natură a stopa sau remedia încălcarea pretinsă, iar demersul inițial rămâne fără obiect, protecția dreptului a cărui încălcare a fost reclamată nemaiputându-se realiza.

4. **Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

Soluția propusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este aceea conform căreia judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului care a dispus măsurile care au îngădit exercitarea drepturilor condamnatului este competent să soluționeze în fond plângerea formulată de acesta ulterior

transferării definitive sau temporare, stabilind, totodată, dacă i-au fost încălcate drepturile cu ocazia detenției, drepturi prevăzute de Convenție, Constituție și legea specială.

În susținerea acestui punct s-a arătat că exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege [art. 56 alin. (1) din Legea nr. 254/2013].

Or, dacă încarcerarea însăși nu determină pierderea drepturilor, cu atât mai mult transferul persoanelor încarcerate nu poate conduce la o situație în care, *de facto* (prin respingerea ca rămasă fără obiect a plângerii și ca inadmisibilă a contestației) să se ajungă la pierderea acestora.

Prin urmare, chiar și în ipoteza persoanelor transferate, soluționarea pe fond a plângerilor acestora este obligatorie; transferul nu lasă plângerea fără obiect și nici nu atribuie contestației caracter inadmisibil.

Aceeași concluzie se impune și din analiza art. 56 din Legea nr. 254/2013. Astfel, este reglementată ipoteza persoanelor transferate, prevăzându-se modalitatea de ascultare a acestora [art. 56 alin. (4)]; o asemenea reglementare nu lasă niciun dubiu cu privire la faptul că soluționarea plângerii urmează parcursul obișnuit al oricărei acțiuni în justiție, nepierzându-și, prin aspectul factual al transferului titularului său, niciunul dintre atributele care o caracterizează în drept.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Judecătorul-raportor, prin raportul întocmit în cauza privind sesizarea referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013, a constatat că recursul în interesul legii este admisibil.

Rezumând problema de drept care a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești, prin hotărâri judecătorești definitive, judecătorul-raportor a apreciat că soluția corectă este cea exprimată în a doua orientare a practicii, și anume că judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului care a dispus măsurile care au îngădit exercitarea drepturilor condamnatului este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată de acesta ulterior transferării definitive sau temporare, stabilind totodată dacă i-au fost încălcate drepturile cu ocazia detenției.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

6.1. Analiza condițiilor de admisibilitate

Verificând regularitatea investiției, în raport cu prevederile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, care enumeră, în categoria subiecților de drept care pot promova recurs în interesul legii, colegiile de conducere ale curților de apel, se constată că această primă condiție referitoare la calitatea procesuală activă a titularului sesizării este îndeplinită.

De asemenea, verificând jurisprudența atașată actului de sesizare, care relevă soluționarea, în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, a problemei de drept care face obiectul judecării, se constată îndeplinită și cea de-a doua condiție de admisibilitate prevăzută de art. 471 alin. (3) și art. 472 din Codul de procedură penală.

Practica neunitară ce formează obiectul recursului în interesul legii a fost generată de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013.

6.2. Dispoziții legale incidente:

Art. 56 din Legea nr. 254/2013

„Art. 56. — (1) Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(4) În cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana în cauză, în condițiile art. 29, sau poate solicita ascultarea acesteia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere, care înaintează declarația luată.

(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate proceda la ascultarea oricărei altei persoane din sistemul penitenciar, în vederea aflării adevărului.

(6) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 15 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea, în tot sau în parte, și dispune anularea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului ori obligă administrația penitenciarului să ia măsurile legale care se impun;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată, rămasă fără obiect, tardivă sau inadmisibilă, după caz;

c) ia act de retragerea plângerii.

(7) Încheierea judecătorului de supraveghere a privării de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului, în termen de 3 zile de la data pronunțării acesteia.

(8) Competența de soluționare a plângerii aparține judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul care a dispus măsurile cu privire la exercitarea drepturilor.

(9) Împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(10) Contestațiile se depun la judecătorul de supraveghere a privării de libertate care a pronunțat încheierea.

(11) Contestațiile se înaintează judecătoriei, împreună cu dosarul cauzei, în termen de două zile de la primirea acestora.

(12) Dispozițiile art. 39 alin. (14)—(19) se aplică în mod corespunzător.”

6.3. Cu privire la dezlegarea problemei de drept sesizate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii reține următoarele:

Dezlegarea problemei de drept care a creat divergența de practică judiciară, sesizată prin recursul în interesul legii, presupune mai multe paliere de analiză juridică.

Prima chestiune ce trebuie clarificată este aceea dacă judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărui administrație a dispus măsurile pretins a fi îngădit exercitarea drepturilor condamnatului este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată de acesta, ulterior transferării definitive sau temporare.

Sub acest aspect, cu privire la competența judecătorului de supraveghere a privării de libertate în materia plângerii menționate, se reține că dispozițiile art. 56 alin. (8) din Legea nr. 254/2013 înlătură orice opinie contrară, stabilind:

„Competența de soluționare a plângerii aparține judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul care a dispus măsurile cu privire la exercitarea drepturilor.”

A doua chestiune ce trebuie dezlegată este aceea dacă simplul fapt al transferării definitive sau temporare a condamnatului poate justifica soluția respingerii plângerii ca rămasă fără obiect sau soluția respingerii plângerii ca inadmisibilă.

În acest context prezintă relevanță dispozițiile art. 56 alin. (1) din Legea nr. 254/2013, potrivit căroră: „Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.”

În același sens se rețin și dispozițiile art. 7 din Legea nr. 254/2013, potrivit căroră „Deținuții își exercită toate drepturile civile și politice, cu excepția celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea definitivă de condamnare, precum și a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței deținerii.”

Așadar, limitările și restricțiile drepturilor persoanei condamnate sunt prevăzute în mandatul de executare a pedepsei, în conținutul pedepsei accesorii și în stabilirea regimului de executare a pedepsei.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a amintit principiile care rezultă din jurisprudența sa privind evaluarea condițiilor de detenție în temeiul art. 3 din Convenție, reținând: „măsurile de libertate implică, de obicei, anumite dezavantaje pentru un deținut. Totuși (...) închisoarea nu înseamnă că un deținut își pierde drepturile garantate de Convenție. Dimpotrivă, în unele cazuri, persoana încarcerată poate avea nevoie de o protecție sporită din cauza vulnerabilității situației sale deoarece este în totalitate sub responsabilitatea statului.”¹

De asemenea, standarde relevante în materie sunt prevăzute și în documentele Organizației Națiunilor Unite [Ansamblu de reguli minime pentru tratamentul deținuților, Geneva, 1955; Rezoluția 663 C (XXIV) din 31 iulie 1957; Rezoluția 2.076 (LXII) din 13 mai 1977].

Totodată, doctrina caracterizează procedura plângerii pentru încălcarea drepturilor persoanelor condamnate ca fiind un drept de sine stătător/realizabil prin judecătorul de supraveghere a privării de libertate, persoană din afara sistemului administrației penitenciarului căreia i s-a conferit puterea de a rezolva plângerile prin încheieri obligatorii de executat pentru locul de deținere.²

Procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 este expresia conformării dreptului național cu reglementările europene în materie de reguli penitenciare: recomandarea Comitetului de Miniștri ai Statelor Membre ale Consiliului Europei cu privire la regulile penitenciare europene [Rec (2006)2], în care se menționează, printre altele, că deținuții trebuie să aibă posibilitatea să formuleze cereri și plângeri individuale sau colective la directorul închisorii sau la oricare altă autoritate competentă (pct. 70.1 al anexei).

Caracterul de garanție al acestei proceduri constă în punerea în practică a unor mecanisme jurisdicționale (plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, contestație la judecătoria) prin care să se asigure respectarea drepturilor persoanelor condamnate, remedierea adecvată a încălcărilor acestora.

Astfel, în procedura de soluționare a plângerii formulate împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, potrivit art. 56 alin. (3) din lege, persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate; alin. (4) al aceluiași articol prevede că, în cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana în cauză, audiere care va avea loc prin videoconferință, sau poate solicita ascultarea acesteia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere, care înaintează declarația luată.

O asemenea reglementare nu lasă niciun dubiu cu privire la faptul că soluționarea plângerii urmează procedura comună a oricărei acțiuni în justiție, nepierzându-și, prin aspectul factual al transferului titularului său, niciunul din atributele care o caracterizează în drept.

Totodată, în procedura de soluționare a contestației formulate împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, pronunțată în soluționarea plângerii, persoana condamnată are posibilitatea de a-și formula apărările prin intermediul memoriilor și concluziilor scrise, în temeiul art. 39 alin. (15) din lege, indiferent dacă este adusă sau nu la judecată.

În consecință, chiar și în cazul persoanelor condamnate transferate la alt un penitenciar decât cel care a dispus măsurile pretins a fi îngădit exercitarea drepturilor condamnatului, soluționarea pe fond a plângerilor acestora este obligatorie, deoarece transferul (o situație de fapt) nu lasă plângerea fără obiect și nici nu atribuie contestației caracter inadmisibil.

Interpretând dispozițiile art. 56 alin. (6) din Legea nr. 254/2013 în sensul că transferul persoanei condamnate din penitenciarul a cărui administrație a dispus măsurile contestate determină respingerea plângerii ca rămasă fără obiect, se restrânge nejustificat și artificial sfera de aplicare a dispoziției legale enunțate, fapt ce nu corespunde finalității actului normativ în ansamblul său.

Prin urmare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărui administrație a dispus măsurile contestate rămâne investit cu soluționarea pe fond a plângerii persoanei condamnate, indiferent dacă petentul a fost sau nu transferat la un alt penitenciar.

În caz contrar s-ar ajunge la situația ca, prin acțiuni ale organelor administrative (indiferent dacă acestea au fost motivate obiectiv sau subiectiv), să poată fi înlăturat un drept prevăzut de lege pentru persoana privată de libertate.

Argumente suplimentare din perspectiva analizată, care consolidează opinia exprimată, rezultă din examinarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *Bamouhammad împotriva Belgiei* din 17 noiembrie 2015, cauză în care s-a constatat o încălcare a art. 13 combinat cu art. 3 al Convenției, reținându-se că, din cauza transferurilor repetate între penitenciare — circumstanțe create în mod voluntar de către autorități — protecția dată din partea judecătorului ca urmare a cererilor urgente nu s-a dovedit a fi eficace. Transferurile repetate au făcut ca, în două situații, acțiunile introduse în instanță de către reclamant să fie respinse ca fiind rămase fără obiect, acestuia nefiindu-i permis să dovedească urgența subiectului în cauză de natură să justifice competența judecătorului respectiv.

¹ Hotărârea *Vasilescu împotriva Belgiei*, nr. 64.682/12, §§ 88, 25 noiembrie 2014.

² Ion Chiș, Alexandru Bogdan Chiș, *Executarea sancțiunilor penale*, Editura Universul Juridic, 2015, pag. 371.

În același sens se reține și Hotărârea-pilot din 25 aprilie 2017, pronunțată în Cauza *Rezmiveș s.a. împotriva României*, în care s-a constatat că a avut loc o violare a art. 3 al Convenției. În contextul principiilor și exigențelor convenționale menționate mai sus, așa cum s-au configurat în jurisprudența instanței de contencios al drepturilor omului, statul român, în cauza sus-arătată, a susținut în fața instanței europene că Legea nr. 254/2013 oferă o cale de atac preventivă și efectivă (paragraful 96 din hotărârea menționată).

Prin urmare, în considerarea celor expuse, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013

privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, Completul pentru judecarea recursului în interesul legii stabilește că: „judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărei administrație a dispus măsuri pretins a fi îngădit exercitarea drepturilor persoanei condamnate este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată, chiar dacă ulterior aceasta a fost transferată definitiv sau temporar.”

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 473 și art. 474 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și stabilește că:

„În interpretarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărei administrație a dispus măsuri pretins a fi îngădit exercitarea drepturilor persoanei condamnate este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată, chiar dacă ulterior aceasta a fost transferată definitiv sau temporar.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 septembrie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ILIE IULIAN DRAGOMIR

Magistrat-asistent,

Adina Andreea Ciuhan Teodoru

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 060024